

Esclat

44

La responsabilitat social corporativa

Empreses i consumidors socialment responsables

La RSC i les entitats socials

Contes de fades: una experiència enriquidora

Trobada de famílies i professionals a La Conreria

El curiós incident del gos a mitjanit, de Mark Haddon

Vall de Núria

ESCLAT LA REVISTA

TARDOR
2007
NÚMERO 44

La responsabilitat social corporativa

4

TEMA

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA (RSC)

Empreses i consumidors socialment responsables

RESPONSABILIDAD SOCIAL CORPORATIVA

Empresas y consumidores socialmente responsables

David Casals

8

TEMA

La RSC i les entitats socials

La RSC y las entidades sociales

Marisa Gascón, Associació Esclat

14

ASSOCIACIÓ

Contes de fades: una experiència enriquidora

Cuentos de hadas: una experiencia enriquecedora

Cristina Chiva / José Ferrer (centre Esclat)

18

SUPORT FAMILIAR

Trobada de famílies i professionals a La Conreria

Encuentro de familias y profesionales en La Conreria

Carme Domènech (comissió de Lleure Esclat)

20

RECOMANACIÓ

'El curiós incident del gos a mitjanit', de Mark Haddon

'El curioso incidente del perro a medianoche',

de Mark Haddon

Jesús Simón

22

L'ESCAPADA

Vall de Núria

Anna Guillen

24

BREUS

**Un ciutadà aconsegueix que el Parlament
demani canviar una llei estatal per agilitzar
els processos d'incapacitació**

**Un ciudadano consigue que el Parlamento
pida cambiar una ley estatal para agilizar
los procesos de incapacitación**

**Sopar commemoratiu del 30è aniversari
de l'Associació Esclat (1977-2007)**

**Cena conmemorativa del 30 aniversario
de la Asociación Esclat (1977-2007)**

Declarada d'Utilitat Pública. Membre de l'APPS. Membre d'ECOM.

Edita: ESCLAT c/ Anglesola, 46. 08014 Barcelona T 93 450 11 50 F 93 405 05 25

e-mail: Associació Esclat: esclat@esclat.info Centre esclat: T 93 439 36 88 esclat1@esclat.info C.O. Esclat 2: T 93 455 54 35 esclat2@esclat.info ESCLATEC: T 93 433 40 66 esclatec@esclatec.com CADES: T 93 450 11 50 cades@esclat.info www.esclatec.com

Consell de redacció: Jesús Sanfiz (Director) Marisol Álvarez Joan Bertran Carola Calcagno Lola de la Fuente Alfred Gargallo Oriol Izquierdo Anna Just Jesús Simón.

Coordiació: David Casals i Marc Martínez i Amat **Traducció:** Judit Font **Fotografies:**

Esclat i Pira Codina **Disseny gràfic:** Aleix Arúgal

Les col·laboracions publicades amb signatura a la revista ESCLAT expressen l'opinió dels seus autors, per la qual cosa no pressuposen identitat amb la línia de la revista

Amb la col·laboració de

Construir ponts entre empreses i entitats

Construir puentes entre empresas y entidades

Les empreses cada cop són més conscients que, en el context actual, no n'hi ha prou que centrin les seves activitats a produir amb eficàcia i eficiència béns o serveis de qualitat. Siguin de grandària petita, mitjana o gran, les diferents companyies tenen cada cop més clar que han de contribuir a millorar l'entorn social, econòmic i mediambiental.

És en aquest escenari on les entitats socials han de tenir ben clar que, per complir els seus objectius i ampliar els béns i serveis que presten a col·lectius en risc d'exclusió social, han de saber cooperar amb les empreses privades.

D'una banda, les entitats han de fer pedagogia i saber explicar, tant a les empreses com a tota la societat, la contribució que fan. De l'altra, el tercer sector ha de saber afrontar el repte que suposa la creixent importància que donen les empreses i els consumidors a la responsabilitat social corporativa i ser capaç de millorar i fer més fluida la seva relació amb el món empresarial.

D'aquí la importància de saber trobar fórmules de col·laboració entre el tercer sector i les empreses, com ara possibilitar la col·laboració econòmica mitjançant subscripcions o donacions econòmiques directes, que permeten dur a terme les activitats del dia a dia.

Però, la responsabilitat social corporativa no només es limita a fer aportacions econòmiques de manera periòdica. El sector empresarial pot dur a terme altres accions, com campanyes de sensibilització entre els seus clients o treballadors, la implicació del seu personal en programes de voluntariat, col·laborant en l'organització d'actes o donant material.

En aquest escenari, el tercer sector ha de saber valorar la diversitat de maneres en què poden col·laborar les empreses a dur a terme els seus projectes i facilitar la seva tasca. La responsabilitat social corporativa implica un benefici mutu per a les dues parts, per al tercer sector i per a l'empresa. I en aquest context, les entitats socials han de col·laborar per cercar la complicitat dels agents econòmics. **F**

Las empresas cada vez son más conscientes de que, en el contexto actual, no es suficiente centrar sus actividades en producir con eficacia y eficiencia bienes o servicios de calidad. Sean de tamaño pequeño, mediano o grande, las diferentes compañías tienen cada vez más claro que deben contribuir a mejorar el entorno social, económico y medioambiental.

Es en este escenario donde las entidades sociales deben tener bien claro que, para cumplir sus objetivos y ampliar los bienes y servicios que prestan a colectivos en riesgo de exclusión social, deben saber cooperar con las empresas privadas.

Por un lado, las entidades deben hacer pedagogía y saber explicar, tanto a las empresas como a toda la sociedad, la contribución que hacen. Por el otro, el tercer sector debe saber afrontar el reto que supone la creciente importancia que dan las empresas y los consumidores a la responsabilidad social corporativa y ser capaz de mejorar y hacer más fluida su relación con el mundo empresarial.

De aquí la importancia de saber encontrar fórmulas de colaboración entre el tercer sector y las empresas, como por ejemplo possibilitar la colaboración económica mediante subscripciones o donaciones económicas directas, que permiten llevar a cabo las actividades del día a día.

Pero la responsabilidad social corporativa no sólo se limita a hacer aportaciones económicas de forma periódica. El sector empresarial puede realizar otras acciones, como campañas de sensibilización entre sus clientes o trabajadores, la implicación de su personal en programas de voluntariado, colaborando en la organización de actos u ofreciendo material.

En este escenario, el tercer sector debe saber valorar la diversidad de formas de colaboración que tienen las empresas para hacer realidad sus proyectos y facilitar su tarea. La responsabilidad social corporativa implica un beneficio mutuo para las dos partes, para el tercer sector y para la empresa. Y en este contexto, las entidades sociales deben colaborar para buscar la complicitad de los agentes económicos. **F**

Empreses i consumidors socialment responsables

Empresas y consumidores socialmente responsables

Cada vegada més empreses han afegit a la seva estratègia l'anomenada responsabilitat social corporativa. Prova d'aquesta tendència és el gran nombre de companyies que col·laboren amb Esclat.

Cada vez hay más empresas que han añadido a su estrategia la llamada responsabilidad social corporativa. Prueba de esta tendencia es el gran número de compañías que colaboran con Esclat.

Enrere ha quedat la idea que l'empresa s'ha de dedicar exclusivament a millorar el producte, produir al preu més baix possible, promocionar amb la màxima agressivitat possible o identificar oportunitats per fer negocis. Cada vegada més les empreses han afegit a la seva estratègia l'anomenada responsabilitat social corporativa.

Atrás ha quedado la idea de que la empresa se debe dedicar exclusivamente a mejorar el producto, producir al menor precio posible, promocionar con la máxima agresividad posible o identificar oportunidades para hacer negocios. Cada vez más las empresas han añadido a su estrategia la llamada responsabilidad social corporativa.

Això significa que les empreses, a banda d'identificar les necessitats i desitjos del seu públic i satisfer-los d'una manera més efectiva que les seves competidores, han de preservar i contribuir a millorar el benestar no només dels seus consumidors, sinó el de tota la societat. L'empresa té una responsabilitat envers l'entorn i la societat en què du a terme la seva activitat, i d'aquí la importància, cada cop més extensa, de considerar l'interès públic en la presa de decisions.

Esto significa que las empresas, además de identificar las necesidades y deseos de su público y satisfacerlos de una forma más efectiva que sus competidoras, deben preservar y contribuir a mejorar el bienestar no sólo de sus consumidores, sino el de toda la sociedad. La empresa tiene una responsabilidad hacia el entorno y la sociedad en la que lleva a cabo su actividad, y de aquí la importancia, cada vez más extensa, de considerar el interés público en la toma de decisiones.

S'ha de tenir present que, en un mercat saturat com l'actual, el consumidor –el dels països desenvolupats, òbviament– valora cada vegada més l'oferta amb valor afegit. I avui aquest distintiu també el dona la preocupa-

Se debe tener presente que, en un mercado saturado como el actual, el consumidor –el de los países desarrollados, obviamente– valora cada vez más la oferta con valor añadido. Y hoy este distintivo también lo da la preocu-

La llista d'exemples és immensa. Des de col·laborar amb iniciatives socials fins a dur a terme campanyes de sensibilització social o mediambiental.

La lista de ejemplos es inmensa. Desde la colaboración con iniciativas sociales hasta promover campañas de sensibilización social o medioambiental.

Els empresaris tenen cada cop més clar que han de ser socialment responsables.

La importància de la responsabilitat social corporativa coincideix amb una major consciència per part dels consumidors i clients.

ció que pot tenir l'empresa en la defensa dels interessos públics i els de la societat en general. En un món globalitzat i canviant, els ciutadans valoren cada cop més la importància dels comportaments ètics per part de les companyies.

Fins fa ben pocs anys, una empresa situada a Occident podia contaminar el medi natural sense límits. A part de no haver-hi control legal sobre les emissions de tòxics a l'atmosfera o contaminants a l'aigua dels rius, tampoc no hi havia una preocupació social sobre aquest fet. Avui, no només la legislació obliga les companyies a adquirir compromisos mediambientals, sinó que els consumidors ho exigeixen cada vegada més.

Les empreses tenen múltiples maneres de desenvolupar aquest perfil social: donant suport a col·lectius en risc d'exclusió social o a persones dependents mitjançant la col·laboració d'entitats que hi treballen, fent donacions per a obres caritatives, accions de prevenció, ajuda per a la prestació d'assistència, promovent la recerca —es-

pación que puede tener la empresa en la defensa de los intereses públicos y los de la sociedad en general. En un mundo globalizado y cambiante, los ciudadanos valoran cada vez más la importancia de los comportamientos éticos por parte de las compañías.

Hasta hace muy pocos años, una empresa situada en Occidente podía contaminar el medio natural sin límites. Además de no haber control legal sobre las emisiones de tóxicos en la atmósfera o contaminantes en el agua de los ríos, tampoco había una preocupación social al respecto. Hoy, no sólo la legislación obliga a las compañías a adquirir compromisos medioambientales, sino que los consumidores lo exigen cada vez más.

Las empresas tienen múltiples formas de desarrollar este perfil social: dando apoyo a colectivos en riesgo de exclusión social o a personas dependientes mediante la colaboración de entidades que trabajan con ellas, realizando donaciones para obras caritativas, acciones de prevención, ayuda para la prestación de asistencia, promo-

pecialment en el terreny de la biomedicina–, contribuint a la rehabilitació d'un entorn degradat, col·laborant en campanyes de sensibilització social en un determinat àmbit o promovent accions de cooperació internacional en situacions d'emergència en països que han sofert guerres, epidèmies o una catàstrofe natural.

La responsabilitat social corporativa no és només dur a terme accions de caire social o mediambiental. Altres iniciatives d'aquesta naturalesa poden ser fomentar els drets dels consumidors, promoure la transparència informativa, crear canals de comunicació directa amb els consumidors, millorar la qualitat de vida dels treballadors o introduir pràctiques dins l'empresa que fomentin la participació dels treballadors en la presa de decisions.

La llista d'exemples és immensa. L'obra social de les caixes d'estalvi n'és una mostra clara. També les iniciatives que poden promoure empreses del sector alimentari, participant en campanyes de foment de la dieta mediterrània, com fan grans multinacionals com Danone, Freixenet o la vinícola Torres, col·laborant amb una fundació que té com a objectiu donar a conèixer els bons

viendo la investigación –especialmente en el terreno de la biomedicina–, contribuyendo a la rehabilitación de un entorno degradado, colaborando en campañas de sensibilización social en un determinado ámbito o promoviendo acciones de cooperación internacional en situaciones de emergencia en países que han sufrido guerras, epidemias o una catástrofe natural.

La responsabilidad social corporativa no es sólo llevar a cabo acciones de tipo social o medioambiental. Otras iniciativas de esta naturaleza pueden ser fomentar los derechos de los consumidores, promover la transparencia informativa, crear canales de comunicación directa con los consumidores, mejorar la calidad de vida de los trabajadores o introducir prácticas dentro de la empresa que fomenten la participación de los trabajadores en la toma de decisiones.

La lista de ejemplos es inmensa. La obra social de las cajas de ahorro es una clara muestra de ello. También las iniciativas que pueden promover empresas del sector alimentario, participando en campañas de fomento de la dieta mediterránea, como hacen grandes multinacionales

Els consumidors valoren cada vegada més que les empreses vagin més enllà de la seva estratègia tradicional de compravenda i incorporin accions de mecenatge, promoguin campanyes i facin aportacions econòmiques a organitzacions socials, mediambientals o culturals.

Los consumidores valoran cada vez más que las empresas vayan más allá de su estrategia tradicional de compraventa e incorporen acciones de mecenazgo, promuevan campañas y hagan aportaciones económicas a organizaciones sociales, medioambientales o culturales.

Status Service és una empresa del Grup Paradís que col·labora amb Esclat.

hàbits alimentaris entre la població. Un altre exemple en el camp alimentari és la cadena de distribució Eroski, que promou des d'una pàgina web sobre seguretat alimentària (www.consumaseguridad.com) fins a un programa d'ajuts a programes de cooperació al tercer món.

En qualsevol cas, s'ha de tenir ben present que la responsabilitat social corporativa no només és a l'abast de les grans empreses i multinacionals, sinó que, en una altra escala, les petites i mitjanes empreses i fins i tot els comerciants de les botigues del barri també poden dur a terme accions d'aquesta naturalesa.

La responsabilitat social corporativa, doncs, és un concepte global que va molt més enllà d'eines tradicionals, com el mecenatge o el patrocini. Els consumidors no en tenen prou que una companyia petrolera patrocini la informació meteorològica a les televisions públiques o que col·labori amb aportacions econòmiques en l'organització d'exposicions, festivals o concerts. **F**

como Danone, Freixenet o la vinícola Torres, colaborando con una fundación que tiene como objetivo dar a conocer los buenos hábitos alimenticios entre la población. Otro ejemplo en el campo alimenticio es la cadena de distribución Eroski, que promueve desde una página web sobre seguridad alimenticia (www.consumaseguridad.com) hasta un programa de ayudas a programas de cooperación en el tercer mundo.

En cualquier caso, se debe tener bien presente que la responsabilidad social corporativa no sólo está al alcance de las grandes empresas y multinacionales, sino que, en otro nivel, las pequeñas y medianas empresas e incluso los comerciantes de las tiendas del barrio también pueden llevar a cabo acciones de este tipo.

La responsabilidad social corporativa, pues, es un concepto global que va mucho más allá de herramientas tradicionales, como el mecenazgo o el patrocinio. A los consumidores no les basta que una compañía petrolera patrocine la información meteorológica en las televisiones públicas o que colabore con aportaciones económicas en la organización de exposiciones, festivales o conciertos. **F**

L'empresa Novartis celebra anualment el Dia de la Solidaritat, en el qual alguns dels seus treballadors dediquen voluntàriament un dia de feina a favor d'una organització benèfica, i l'empresa els abona el salari i es fa càrrec de les despeses del material que han d'utilitzar. La passada primavera, van col·laborar amb Esclat ajudant a pintar les instal·lacions del Centre Ocupacional Esclat 2 i el Centre Especial de Treball Esclatec. A la imatge, el director general de Novartis a Espanya saludant el president d'Esclat, Joan Bertran.

La responsabilitat social corporativa i les entitats socials

La responsabilidad social corporativa y las entidades sociales

És necessari que les entitats sàpiguen construir ponts amb les empreses amb l'objectiu de facilitar la seva col·laboració.

Es necesario que las entidades sepan tender puentes con las empresas con la finalidad de facilitar su colaboración.

Podem definir la responsabilitat social corporativa com la contribució voluntària i activa de les empreses a la millora social, econòmica i ambiental, amb la finalitat de millorar la seva competitivitat i el seu valor afegit, més enllà del seu objectiu prioritari com a generador de riquesa i del compliment de la legislació específica.

Aquesta idea va néixer a la mitjana del segle XX, però hi ha hagut dos fets decisius que li han donat una gran rellevància: l'any 1999, al Fòrum de Davos, Kofi Annan va proposar a les empreses, organitzacions cíviques i laborals un pacte mundial per tal d'estendre els beneficis de la globalització a tots els éssers humans, tot donant a entendre que orientar els mercats cap a la col·laboració amb les persones menys avantatjades, o no fer-ho, és una qüestió d'elecció i no pas un caprici irremeiable del destí.

El segon fet es va produir l'any 2001: la Comissió de la Unió Europea va proposar el Llibre Verd Fomentar un marc europeu per a la responsabilitat social de les empreses, on

Podemos definir la responsabilidad social corporativa como la contribución voluntaria y activa de las empresas a la mejora social, económica y ambiental, con la finalidad de mejorar su competitividad y su valor añadido, más allá de su objetivo prioritario como generador de riqueza y del cumplimiento de la legislación específica.

Esta idea nació a mitad del siglo XX, pero ha habido dos hechos decisivos que le han dado una gran relevancia: en el año 1999, en el Foro de Davos, Kofi Annan propuso a las empresas, organizaciones cívicas y laborales un pacto mundial con el fin de extender los beneficios de la globalización a todos los seres humanos, dando a entender que orientar los mercados hacia la colaboración con las personas menos aventajadas, o no hacerlo, es una cuestión de elección y no un capricho irremediable del destino.

El segundo hecho se produjo en el año 2001: la Comisión de la Unión Europea propuso el Libro Verde Fomentar un marco europeo para la responsabilidad social de las

El camí per fer realitat una relació de col·laboració entre el món empresarial i el social s'ha d'anar fent a poc a poc.

Se les convidava a invertir en el seu propi futur duent a terme un triple balanç econòmic, social i mediambiental que permetés un avanç en paral·lel d'aquests tres grans mons.

El repte ja és al damunt de la taula. A partir d'aquesta data l'empresa disposa d'un nou element per incorporar al seu engranatge. L'acollida del concepte va ser un èxit i més de 2.000 empreses europees de 80 països es van adherir a la idea.

En el moment de posar en pràctica un concepte tan abstracte com el cas de la responsabilitat social és quan sorgeixen els entrebancs. Per aquest motiu es va haver de normalitzar mitjançant la ISO 26000, el propòsit de la qual és donar suport a les organitzacions per millorar les seves estructures en RSC, promoure una màxima transparència, fer una lleugera anàlisi de la possibilitat de realització de l'acció, però no pas certificar o legislar.

No podem oblidar que l'empresa desenvolupa el rol de "creadora de riquesa" dins del teixit d'una societat desenvolupada i és la responsable d'aportar prosperitat no solament al seu entorn més immediat, sinó també als seus grups d'interès, per acabar finalment repartint-la a la societat en general i decidir quina mena de comunitat construeix al seu voltant.

Tot i que les entitats declarades d'utilitat pública oferim col·laboració per a l'obtenció de beneficis fiscals, mitjançant la LISMI (article 38, d'obligat compliment i les seves mesures alternatives) o la bonificació del 35% de l'import de les aportacions sobre l'impost de societats, no és aquesta l'essència més pura de la RSC, per bé que la incentiva.

A més a més d'aquests avantatges legals, perquè l'empresa prengui consciència de la necessitat de la seva col·laboració, és necessari que li oferim el nostre suport en altres aspectes que fins ara no havien tingut gaire transcendència. L'enfortiment de la imatge ètica de l'empresa, la nova visió de cultura d'empresa, la diferenciació enfront de la competència, la millora del clima laboral, el valor afegit per influir en l'opinió pública, l'enfortiment de la relació amb l'entorn i la repercussió de la difusió publicitària, entre d'altres, prenen protagonisme en la visió global del concepte d'empresa.

El camí per fer realitat una relació de col·laboració entre el món empresarial i el social s'ha d'anar fent a poc a poc i superant no pocs esculls, perquè cada empresa que s'hi involucra ho fa d'una manera diferent: en espècies dels seus propis productes, per implicació personal dels seus treballadors en forma de voluntariat i també amb aportacions econòmiques o amb convocatòries de premis i concursos.

El camino para hacer realidad una relación de colaboración entre el mundo social y empresarial debe hacerse lentamente.

empresas, donde se las invitaba a invertir en su propio futuro llevando a cabo un triple balance económico, social y medioambiental que permitiera un avance en paralelo de estos tres grandes mundos.

El reto ya está encima de la mesa. A partir de esta fecha la empresa dispone de un nuevo elemento para incorporar en su engranaje. La acogida del concepto fue un éxito y más de 2.000 empresas europeas de 80 países se adherieron a la idea.

En el momento de poner en práctica un concepto tan abstracto como el caso de la responsabilidad social es cuando surgen los problemas. Por este motivo se tuvo que normalizar mediante la ISO 26000, cuyo propósito es apoyar las organizaciones para mejorar sus estructuras en RSC, promover una máxima transparencia, hacer un ligero análisis de la posibilidad de realización de la acción, pero no certificar o legislar.

No podemos olvidar que la empresa desarrolla el rol de "creadora de riqueza" dentro del tejido de una sociedad desarrollada y es la responsable de aportar prosperidad no sólo a su entorno más inmediato, sino también a sus grupos de interés, para acabar finalmente repartiéndola a la sociedad en general y decidir qué tipo de comunidad construye a su alrededor.

Aunque las entidades declaradas de utilidad pública ofrecemos colaboración para la obtención de beneficios fiscales, mediante la LISMI (artículo 38, de obligado cumplimiento y sus medidas alternativas) o la bonificación del 35% del importe de las aportaciones sobre el impuesto de sociedades, no es ésta la esencia más pura de la RSC, aunque la incentiva.

Además de estas ventajas legales, para que la empresa tome conciencia de la necesidad de su colaboración, es necesario que le ofrezcamos nuestro apoyo en otros aspectos que hasta ahora no habían tenido demasiada transcendencia. El fortalecimiento de la imagen ética de la empresa, la nueva visión de cultura de empresa, la diferenciación frente a la competencia, la mejora del clima laboral, el valor añadido para influir en la opinión pública, el fortalecimiento de la relación con el entorno y la repercusión de la difusión publicitaria, entre otros, toman protagonismo en la visión global del concepto de empresa.

El camino para hacer realidad una relación de colaboración entre el mundo empresarial y el social se debe ir construyendo poco a poco y superando no pocos obstáculos, porque cada empresa que se involucra lo hace de una forma distinta: en especies de sus propios productos, por implicación personal de sus trabajadores en forma de

Les principals aportacions són a favor de l'art i la conservació del patrimoni cultural mitjançant fundacions, aportacions econòmiques a projectes d'entitats socials o mediambientals, la convocatòria de premis, campanyes informatives o el foment de la implicació del personal en activitats de voluntariat.

Generalment, les empreses que per les seves pròpies característiques estan relacionades amb activitats que incideixen molt intensament en el medi ambient acostumen a practicar la responsabilitat social majoritàriament en aquesta àrea. Però moltes de les grans companyies orienten aquestes aportacions en el camp social, principalment, i algunes en favor del camp artístic i de conservació del patrimoni cultural, mitjançant les seves pròpies fundacions.

Ens podem trobar amb grans corporacions pioneres en RSC que fa molts anys que desenvolupen aquesta tasca i que han incorporat un departament propi per treballar en la línia social, que s'ha anat desenvolupant a mesura que sorgien noves idees i que s'anava consolidant el concepte. En funció de les possibilitats econòmiques de l'empresa, aquestes iniciatives poden ser més o menys costoses i, per tant, més o menys espectaculars; i en la repercussió mediàtica és on es comença a tancar el cercle de la RSC, des del punt de vista empresarial.

Altres empreses opten per no instal·lar dins de la seva estructura aquest departament, però tenen la voluntat de treballar en aquesta línia. Per això escullen contractar els serveis externs dels anomenats observadors socials. Aquests observadors es presenten com a fundacions o entitats privades que recullen les dades que les entitats socials aportem, necessitats, preferències i, naturalment la més important, transparència de gestió; i les característiques de les aportacions que volen fer les empreses per posar-les en comú i determinar com, amb qui i on actuar.

S'ha de fer una menció especial a les empreses que de manera habitual i constant col·laboren amb les entitats socials, mitjançant subscripcions o donacions econòmiques periòdiques, que ens beneficien de manera directa i sense les quals no serien possibles moltes de les petites activitats que es duen a terme en el dia a dia.

Quan ens presentem davant d'una empresa com a entitat social és important tenir un coneixement previ dels seus costums pel que fa a RSC i, si és possible, conèixer el nom

Las principales aportaciones son a favor del arte y la conservación del patrimonio cultural mediante fundaciones, aportaciones económicas a proyectos de entidades sociales o medioambientales, la convocatoria de premios, haciendo campañas informativas o potenciando la implicación de su personal en actividades de voluntariado.

voluntariado y también con aportaciones económicas o con convocatorias de premios y concursos.

Generalmente, las empresas que por sus propias características están relacionadas con actividades que inciden muy intensamente en el medio ambiente acostumbran a practicar la responsabilidad social mayoritariamente en esta área. Pero muchas de las grandes compañías orientan estas aportaciones en el campo social, principalmente, y algunas en favor del campo artístico y de conservación del patrimonio cultural, mediante sus propias fundaciones.

Nos podemos encontrar con grandes corporaciones pioneras en RSC que llevan muchos años desarrollando esta tarea y que han incorporado un departamento propio para trabajar en la línea social, que se ha ido desarrollando a medida que surgían nuevas ideas y que se iba consolidando el concepto. En función de las posibilidades económicas de la empresa, estas iniciativas pueden ser más o menos costosas y, por lo tanto, más o menos espectaculares; y en la repercusión mediática es donde se empieza a cerrar el círculo de la RSC, desde el punto de vista empresarial.

Otras empresas optan por no instalar dentro de su estructura este departamento, pero tienen la voluntad de trabajar en esta línea. Por eso escogen contratar los servicios externos de los llamados observadores sociales. Estos observadores se presentan como fundaciones o entidades privadas que recogen los datos que las entidades sociales aportamos, necesidades, preferencias y, naturalmente la más importante, transparencia de gestión; y las características de las aportaciones que quieren hacer las empresas para ponerlas en común y determinar cómo, con quién y dónde actuar.

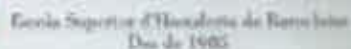
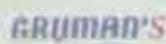
Se debe hacer una menció especial a las empresas que de forma habitual y constante colaboran con las entidades sociales, mediante suscripciones o donaciones económicas periódicas, que nos beneficien de forma directa y sin las cuales no serían posibles muchas de las pequeñas actividades que se llevan a cabo en el día a día.

Hi ha empreses que fan accions relacionades amb la seva activitat. Algunes companyies decideixen crear un departament sobre responsabilitat social corporativa, i altres ho integren a les diferents àrees que ja tenen.

Existen empresas que desarrollan acciones relacionadas con su actividad. Algunas compañías deciden crear un departamento de RSC y otras lo integran en las áreas que ya tienen.

30 ANYS ESCLAT ASSOCIACIÓ PRO PERSONES AMB PARÀLISI CEREBRAL

30 anys d'Esclat

Els logotips de totes les empreses col·laboradores de l'acte del sopar commemoratiu del 30è aniversari d'Esclat.

de la persona responsable del departament. En la majoria d'ocasions d'això precisament depèn l'èxit o el fracàs de la gestió inicial. Per exemple, una empresa dedicada a la fabricació de joguines és lògic que realitzi accions de RSC en determinades institucions dedicades a l'atenció a la infància, i no ho faci en un altre camp que no vagi tan lligat al seu producte final, ja que amb la donació dels seus productes acabats compleix perfectament la RSC.

De vegades no és fàcil accedir a un departament que en totes les empreses no s'anomena de la mateixa manera, precisament per la falta d'homologació que comentava anteriorment. Hem pogut trobar des del Departament de Filantropia, fins a Màrqueting, Recursos Humans, Relacions Institucionals, Relacions Externes, també pot dur el tema personalment el Departament de Direcció, Departament de Prescripcions, naturalment, Departament de RSC, etc. Per tant, és necessari superar un petit filtratge a l'hora de realitzar la primera presa de contacte amb el departament adequat, en el cas que no coneguem l'empresa.

La rebuda que se'ns ha dispensat a totes les empreses que hem visitat sempre ha estat molt bona i la predisposició que hi hem trobat, també. Cap d'aquestes ha regatejat el seu temps per tal de conèixer-nos i ajudar-nos a buscar la fórmula més adient per col·laborar amb nosaltres. Això ens encoratja a continuar la recerca de recursos i col·laboracions de totes les característiques.

Les necessitats de les entitats socials abasten tots els àmbits, des de l'element més insignificant però necessari per desenvolupar la nostra tasca fins a l'estructura material que l'alberga, passant pel manteniment i la conservació de cadascun dels serveis. Per això tots els rams empresarials i tots els procediments de col·laboració són imprescindibles per a aquests organismes: les empreses que practiquen la RSC amb la donació dels seus propis productes acabats, perquè incorporem els seus articles al nostre engranatge, i les que per les seves pròpies característiques no poden fer-ho d'aquesta manera i ho realitzen amb altres elements, perquè faciliten la possessió de recursos que per un altre mitjà no podríem fer.

Un exemple va ser la donació d'equips informàtics portàtils, provinents de la seva renovació, que ens va fer una important empresa de biotecnologia i que ens ha servit per facilitar extraordinàriament la tasca dels nostres professionals. Un altre exemple, la feina de pintar els nostres centres per part dels treballadors voluntaris d'un important laboratori farmacèutic, que ens ha ajudat a mantenir-los acollidors i agradables.

Inicialment podem pensar que el concepte d'empresa i el d'entitat social són contraposats, però avui dia les companyies ja no acostumen a tenir l'estructura d'un sol cap visible i un nombre determinat de treballadors, com al segle XIX, sinó que es van convertint en grans grups d'altres empreses, cadascuna amb el seu capital humà, també amb necessitats i susceptible de donar i rebre serveis, independentment de resultats econòmics. I és en aquesta relació de treballar paral·lelament on hem d'incidir incan-

Quando nos presentamos ante una empresa como entidad social es importante tener un conocimiento previo de sus costumbres con respecto a la RSC y, si es posible, conocer el nombre de la persona responsable del departamento. En la mayoría de ocasiones de ello precisamente depende el éxito o el fracaso de la gestión inicial. Por ejemplo, una empresa dedicada a la fabricación de juguetes es lógico que realice acciones de RSC en determinadas instituciones dedicadas a la atención a la infancia, y no lo haga en otro campo que no esté tan relacionado con su producto final, ya que con la donación de sus productos acabados cumple perfectamente la RSC.

A veces no es fácil acceder a un departamento que en todas las empresas no tiene el mismo nombre, precisamente por la falta de homologación que comentaba anteriormente. Hemos podido encontrar desde el Departamento de Filantropía, hasta Marketing, Recursos Humanos, Relaciones Institucionales, Relaciones Externas, también puede llevar el tema personalmente el Departamento de Dirección, Departamento de Prescripciones, naturalmente, Departamento de RSC, etc. Por lo tanto, es necesario superar un pequeño filtraje a la hora de realizar la primera toma de contacto con el departamento adecuado, en caso de que no conozcamos la empresa.

El recibimiento que se nos ha dispensado en todas las empresas que hemos visitado siempre ha sido muy bueno y la predisposición que hemos encontrado, también. Ninguna de ellas ha regateado su tiempo con el fin de conocernos y ayudarnos a buscar la fórmula más adecuada para colaborar con nosotros. Esto nos anima a seguir con la búsqueda de recursos y colaboraciones de todas las características.

Las necesidades de las entidades sociales abarcan todos los ámbitos, desde el elemento más insignificante, pero necesario para desarrollar nuestra tarea, hasta la estructura material que lo alberga, pasando por el mantenimiento y conservación de cada uno de los servicios. Por eso todos los ramos empresariales y todos los procedimientos de colaboración son imprescindibles para estos organismos: las empresas que practican la RSC con la donación de sus propios productos acabados, porque incorporamos sus artículos en nuestro engranaje, y las que por sus propias características no pueden hacerlo de esta forma y lo realizan con otros elementos, porque facilitan la posesión de recursos que por otro medio no podríamos hacer.

Un ejemplo fue la donación de equipos informáticos portátiles, provenientes de su renovación, que nos hizo una importante empresa de biotecnología y que nos ha servido para facilitar extraordinariamente la tarea de nuestros profesionales. Otro ejemplo, el trabajo de pintar nuestros centros por parte de los trabajadores voluntarios de un importante laboratorio farmacéutico, que nos ha ayudado a mantenerlos acogedores y agradables.

Inicialmente podemos pensar que el concepto de empresa y el de entidad social son contrapuestos, pero hoy en

L'adquisició de productes fabricats als Centres Especials de Treball també és una forma de col·laborar i de complir la llei.

Objectes creats a Esclat que compren les empreses col·laboradores.

sablement, tant les entitats socials com les empreses de qualsevol volum.

És evident que fer caminar de la mà empresa i entitat social perquè es dirigeixin cap a un horitzó comú, tot beneficiant-se mútuament, suposa un cert esforç per ambdues parts, perquè això implica un canvi de mentalitat, però realment els rendiments d'aquesta col·laboració superen amb escreix qualsevol compte de resultats que no inclogui aquesta complicitat.

Com a entitat pertanyent al món social també tenim un nou element que hem de treballar per tal que la RSC no esdevingui simplement una declaració de bones intencions i fer que el sistema empresarial i el social s'apropin, es coneguin bé i es valorin mútuament com a col·laboradors i com a valors imprescindibles l'un per a l'altre. **F**

día las compañías ya no acostumbran a tener la estructura de un solo jefe y un número determinado de trabajadores, como en el siglo XIX, sino que se van convirtiendo en grandes grupos de otras empresas, cada una de ellas con su capital humano, también con necesidades y susceptible de dar y recibir servicios, independientemente de resultados económicos. Y es en esta relación de trabajo paralelo donde tenemos que incidir incansablemente, tanto las entidades sociales como las empresas de cualquier medida.

Es evidente que hacer ir de la mano empresa y entidad social para que se dirijan hacia un horizonte común, beneficiándose mutuamente, supone un cierto esfuerzo por ambas partes, porque eso implica un cambio de mentalidad, pero realmente los rendimientos de esta colaboración superan con creces cualquier cuenta de resultados que no incluya esta complicitad.

Como entidad perteneciente al mundo social también tenemos que trabajar un nuevo elemento a fin de que la RSC no sea simplemente una declaración de buenas intenciones y hacer que el sistema empresarial y el social se acerquen, se conozcan bien y se valoren mutuamente como colaboradores y como valores imprescindibles el uno para el otro. **F**

Els contes de fades: una experiència enriquidora

Los cuentos de hadas: una experiencia enriquecedora

Fa més de disset cursos que expliquem contes, narracions i històries a les aules, que són una eina molt important per captar l'atenció dels alumnes.

Llevamos más de diecisiete cursos contando cuentos, narraciones e historias en las aulas, que son una de las herramientas más importantes para captar la atención de los alumnos.

Fa uns quants anys que a l'escola considerem important articular tota la feina pedagògica envers un eix transversal que unifiqui la tasca de tots els grups del centre. El curs passat vam decidir vertebrar la programació entorn dels contes de fades tradicionals.

L'experiència de més de disset cursos explicant contes, narracions i històries a les aules ens comunicava que són una eina molt potent per captar l'atenció dels alumnes i per mantenir-la durant gran part de l'activitat, i una eina amb la qual gairebé tots els alumnes gaudeixen de l'activitat. Cadascú al seu nivell maduratiu. D'altra banda, els contes tradicionals ens mostren el vessant relacionat amb el fet cultural antic i universal, que és certament un patrimoni de la humanitat i que els nostres alumnes, malgrat les seves greus discapacitats, tenen dret a conèixer i gaudir-ne.

Hace unos cuantos años que en la escuela hemos considerado importante articular todo el trabajo pedagógico partiendo de un eje transversal que unifique esta tarea de todos los grupos del centro. El curso pasado decidimos vertebrar la programación en torno a los cuentos de hadas tradicionales.

La experiencia de más de diecisiete cursos contando cuentos, narraciones e historias en las aulas nos comunicaba que son una herramienta muy potente para captar la atención de los alumnos y para mantenerla durante gran parte de la actividad, una herramienta con la que todos los alumnos disfrutaban de la actividad. Cada uno a su nivel madurativo. Por otro lado, los cuentos tradicionales nos muestran la vertiente relacionada con el hecho cultural antiguo y universal, que es ciertamente un patrimonio de la

Entre els contes que hem explicat destaquen els més tradicionals, com 'Els tres porquets', 'El vestit nou de l'emperador' o 'La princesa i el pèsol'.

Els contes que vam seleccionar van ser tres. Un cada trimestre. "Els tres porquets", "El vestit nou de l'emperador" i "La princesa i el pèsol". Vam considerar important unificar les versions que volíem treballar en tots els grups i que aquestes fossin les tradicionals.

Ens vam plantejar activitats de diferents tipus: unes que duia a terme cada tutor en funció de la programació d'aula i de la seva creativitat, representacions dels contes que es feien unificant grups i, finalment, al final de cada trimestre, una representació del conte per a tota l'escola.

El primer trimestre vam encetar la feina amb "Els tres porquets" i amb aquesta base vam elaborar materials (activitat de plàstica) per tal de representar la història amb ombres xineses (activitat de seguiment visual), en referència al passatge en què el llop vol enredar el porquet gran convidant-lo a collir pomes: vam estudiar els diferents tipus de pomes, les vam pintar i vam elaborar diferents receptes de cuina amb diferents tipus de pomes (activitat de cuina, de matemàtiques i de coneixement del medi); en algun grup es va narrar el conte acompanyat de diferents instruments musicals (activitat de musicoteràpia). El conte ens va servir d'excusa per treballar maneres de començar i acabar els contes (activitat de llenguatge); alguns alumnes van participar en la narració del conte donant-li veu a algun personatge. Després de la narració els alumnes més grans contestaven preguntes sobre l'argument del conte (activitat de llenguatge). El fet d'explicar el conte regularment al llarg del curs ens va permetre veure com els alumnes anaven integrant la història i el seu argument.

El segon trimestre vam mantenir la narració de "Els tres porquets" i vam introduir "El vestit nou de l'emperador". Al voltant d'aquest conte vam poder treballar el cos humà (activitat de coneixement del medi). La infermera de l'escola juntament amb els tutors vam explicar el funcionament dels principals òrgans del cos humà. Aquestes xerrades els van resultar molt motivadores i després van poder contestar preguntes envers el tema i demostrar que havien captat les idees bàsiques. També es va elaborar material per narrar el conte, es va treballar el vestit segons les diferents èpoques de la història i diferents èpoques de l'any. Així mateix, un grup d'alumnes van visitar el Museu Tèxtil i de la Indumentària.

Per acabar, el tercer trimestre vam fer activitats prenent com a base el conte "La princesa i el pèsol". A banda de la narració del conte, vam estudiar els pèsols i vam fer plantacions de pèsols i d'altres llavors.

Entre los cuentos que hemos contado, sobresalen las historias más tradicionales, como 'Los tres cerditos', 'El vestido nuevo del emperador' o 'La princesa y el guisante'.

humanidad y que nuestros alumnos, a pesar de sus graves discapacidades, tienen derecho a conocer y disfrutar.

Los cuentos que seleccionamos fueron tres. Uno cada trimestre. "Los tres cerditos", "El vestido nuevo del emperador" y "La princesa y el guisante". Asimismo, consideramos importante unificar las versiones que se debían trabajar en todos los grupos y que éstas fuesen las tradicionales.

Nos planteamos trabajar actividades de diferentes tipos: unas que llevaba a cabo cada tutor, en función de la programación del aula y de su creatividad, otras eran representaciones de los cuentos que se realizaban unificando grupos y, por último, al final de cada trimestre una representación del cuento para toda la escuela.

En el primer trimestre iniciamos el trabajo con "Los tres cerditos" y con esta base elaboramos materiales (actividad de plàstica) con el objetivo de representar la historia con sombras chinescas (actividad de seguimiento visual), concentrándonos en el pasaje en el que el lobo quiere engañar al cerdito mayor invitándolo a coger manzanas. Estudiamos los diferentes tipos de manzanas: las pintamos y elaboramos diferentes recetas de cocina con diferentes tipos de manzanas (actividad de cocina, de matemáticas y de conocimiento del medio); en algún grupo se narró el cuento acompañado de diferentes instrumentos musicales (actividad de musicoterapia). El cuento nos sirvió de excusa para trabajar formas de empezar y terminar los cuentos (actividad de lenguaje); algunos alumnos participaron en la narración del cuento dándole voz a algún personaje. Después de la narración los alumnos mayores contestaban preguntas sobre el argumento del cuento (actividad de lenguaje). El hecho de explicar el cuento regularmente a lo largo del curso nos permitió ver como ellos iban integrando la historia y su argumento.

En el segundo trimestre mantuvimos la narración de "Los tres cerditos", que introdujimos para trabajar otro de los cuentos: "El vestido nuevo del emperador". Alrededor de este cuento pudimos trabajar el cuerpo humano (actividad de conocimiento del medio). La enfermera de la escuela, junto con los tutores, explicamos el funcionamiento de los principales órganos del cuerpo humano. Estas charlas resultaron muy motivadoras y después los alumnos pudieron contestar preguntas referentes al tema demostrando que habían captado las ideas básicas. También se elaboró material para narrar el cuento, se trabajó el vestido según las diferentes épocas de la historia y diferentes épocas del año. También un grupo de alumnos visitó el Museo Textil y de la Indumentaria.

Alumnes i mestres del Centre Esclat durant les sessions de contes, a la biblioteca Can Rosers.

Explicar contes és un pretext que serveix per treballar el llenguatge. Amb la base del conte, també s'elaboren materials per a l'àrea de plàstica i es fan activitats de seguiment visual.

Contar cuentos es un pretexto que sirve para trabajar el lenguaje. Tomando el cuento como punto de partida, también se elaboran materiales para el área de plástica y se hacen actividades de seguimiento visual.

Juntament amb el desenvolupament de tot aquest treball pedagògic, l'Ajuntament del barri (districte de les Corts) ens va obsequiar amb dues sessions de contes narrats per una contacontes a la biblioteca pública del barri. Nosaltres vam col·laborar-hi preparant material per donar suport a aquestes sessions. El suport dels contes va ser molt sensorial: amb material per tocar, olorar, escoltar. Això, amb l'atmosfera especial que es crea en aquestes sessions, va fer que el grau d'atenció i d'interès fos molt alt per part de tots els alumnes.

D'altra banda, no ens podem oblidar del vessant més terapèutic. Els contes de fades tradicionals són models inconscients de creixement psíquic, de desenvolupament maduratiu que expressen conflictes emocionals eterns i ho fan en positiu, és a dir, transmeten la idea de la capacitat per resoldre'ls. Condensen l'angoixa existent i tranquil·litzen donant patrons de comportament universals i la idea que algú altre ja ha passat per aquells problemes i s'ha n'ha sortit prou bé.

En aquest aspecte, el comportament d'alguns alumnes envers la narració d'algun conte concret ens ha donat informació als educadors sobre les seves necessitats psíquiques en aquell moment determinat. És una eina més per conèixer millor els nostres alumnes.

La nostra valoració d'aquesta experiència és altament positiva. Va ser una experiència molt gratificant tant per als nostres alumnes com per a nosaltres com a professionals. **F**

Por último, a lo largo del tercer trimestre trabajamos con la base del cuento de "La princesa y el guisante". Aparte de la narración del cuento también estudiamos los guisantes e incluso plantamos guisantes y otras semillas.

Junto con el desarrollo de todo este trabajo pedagógico, el Ayuntamiento del barrio (distrito de Les Corts) nos obsequió con dos sesiones de cuentos narrados por una cuentacontes en la biblioteca pública del barrio. Nosotros colaboramos preparando material para apoyar estas sesiones. Todo el material a utilizar era muy sensorial: material para tocar, oler y oír. Todo esto, junto a la atmósfera especial que se crea en estas sesiones, hizo que el grado de atención y de interés fuera muy alto por parte de todos los alumnos.

Por otro lado, no nos podemos olvidar de la vertiente más terapéutica. Los cuentos de hadas tradicionales son modelos inconscientes de crecimiento psíquico, de desarrollo madurativo que expresan conflictos emocionales eternos y lo hacen en positivo, es decir, transmiten la idea de tener capacidad para resolver. Condensan la angustia existente y tranquilizan aportando patrones de comportamiento universales y dando la idea de que alguien ya ha pasado por aquellos problemas y ha salido del aprieto bastante bien.

En este aspecto, el comportamiento de algunos alumnos respecto a la narración de algún cuento concreto nos ha dado información a los educadores sobre sus necesidades psíquicas en aquel momento determinado. Es una herramienta más para conocer mejor a nuestros alumnos.

Nuestra valoración sobre esta experiencia es altamente positiva. Ha sido una experiencia muy gratificante tanto para nuestros alumnos como para nosotros mismos como profesionales. **F**

Trobada de famílies i professionals a La Conreria

Encuentro de familias y profesionales en La Conreria

Amb motiu del 30è aniversari de la creació de l'Associació Esclat i dins de les activitats programades per aquest motiu, el propassat dia 7 de octubre es va celebrar una trobada de famílies a la Conreria. Van assistir-hi un total de 130 persones en representació de 55 famílies i una nodrida representació de professionals de tots els serveis de l'Associació. Familiars, usuaris i professionals van passar una jornada molt agradable en germanor. Els familiars i els usuaris que s'hi han incorporat fa poc van rebre l'afecte i les atencions de totes les famílies i els professionals de l'Associació, que van facilitar que s'establiessin lligams de relació i cooperació.

En acabar el dinar de germanor i després d'una llarga i agradable sobretaula, el president de l'Associació, el senyor Joan Bertran, es va dirigir a tots els assistents amb unes paraules d'agraïment per la participació de tots els presents i va animar i encoratjar les famílies i professionals a participar en futurs esdeveniments programats per la Comissió del Lleure de l'Associació Esclat. **F**

Con motivo del 30 aniversario de la creación de la Asociación Esclat y dentro de las actividades programadas para tal fin, el pasado día 7 de octubre se celebró un encuentro de familias en La Conreria. Asistieron un total de 130 personas en representación de 55 familias y una nutrida representación de profesionales de todos los servicios de la Asociación. Miembros de las familias, usuarios y profesionales pasamos una jornada muy agradable en este día de hermandad. Los familiares y los usuarios que se han incorporando recientemente recibieron el cariño y las atenciones de todos los participantes y asistentes al acto, quienes facilitaron que se establecieran lazos de afecto.

Al acabar la comida de hermandad y después de una larga y agradable sobremesa el presidente de la Asociación, el señor Joan Bertran, se dirigió a los asistentes con unas palabras de agradecimiento por la participación de todos y animó a las familias y profesionales a participar en futuros eventos programados por la Comisión de Ocio de la Asociación Esclat. **F**

Un total de 55 famílies es van trobar a una casa de colònies de la Fundació Pere Tarrés per celebrar els 30 anys de vida de l'Associació Esclat.

Un total de 55 familias se encontraron en una casa de colonias de la Fundació Pere Tarrés donde celebraron los 30 años de vida de la Asociación Esclat.

Imatges del lloc de la trobada i de les famílies i professionals durant el dinar de germanor.
Font: Associació Esclat / Fundació Pere Tarrés.

El curios incident del gos a mitjanit, de Mark Haddon

El curioso incidente del perro a medianoche

El món de la literatura sempre ha estat fascinat pels comportaments aliens a allò que formalment s'ha considerat "normalitat". Curiosament fascina tot això que surt dels esquemes normalitzadors i que paradoxalment suscita un grau d'interès inusitat en el món de la creació literària. Des dels autors clàssics, la literatura ha estat un referent a l'hora de narrar històries protagonitzades per personatges marginats, turmentats per la seva incapacitat per adaptar-se a un món que mai els ha comprès i que sempre els ha rebutjat. Els perdedors, els malalts mentals, els discapacitats i les persones no concordes amb el sistema predominant constitueixen una població d'herois dins un context literari que sempre han estat observats pels mateixos lectors com a persones fascinants i atractives, però, paradoxalment, han estat malvivint en una societat incapaç d'entendre'ls i considerar-los membres de ple dret i no ciutadans de segona categoria.

Mark Haddon, l'autor, i Christopher Boone, el narrador d'aquesta història, ens envolten en una aventura apassionant i complexa, però al mateix temps encisadora. Christopher és un noi de 15 anys que pateix un autisme lleuger, els seus interessos i habilitats en el camp de les matemàtiques conviuen amb els trets més característics de les persones amb autisme. Obsessions, fòbies, dèries i analfabetisme funcional per resoldre totes aquelles activitats que es deriven de la vida quotidiana i que òbviament són necessàries per la convivència en el món de l'altre: desenvolupament dels hàbits personals i socials, dificultats per comunicar i comunicar-se amb els altres. I sempre sorgeix el famós binomi de l'arrogància de qui esgrimeix el seny com el que es considera la veritable veritat: qui no comunica | no sap comunicar-se perd la identitat. "No el

El mundo de la literatura siempre se ha sentido fascinado por los comportamientos ajenos a lo que formalmente se ha considerado "normalidad". Curiosamente fascina todo lo que se sale de los esquemas normalizadores y que paradójicamente suscita un grado de interés inusitado en el mundo de la creación literaria. Desde los autores clásicos, la literatura ha sido un referente a la hora de narrar historias protagonizadas por personajes marginados, atormentados por su incapacidad de adaptarse a un mundo que nunca los ha comprendido y que siempre los ha rechazado. Los perdedores, los enfermos mentales, los discapacitados y las personas no concordes con el sistema predominante constituyen una población de héroes dentro de un contexto literario que siempre han sido observados por los propios lectores como personas fascinantes y atractivas, sin embargo, paradójicamente, han estado malviviendo en una sociedad incapaz de entenderlos y considerarlos miembros de pleno derecho y no ciudadanos de segunda.

Mark Haddon, el autor, y Christopher Boone, el narrador de esta historia, nos envuelven en una aventura apasionante y compleja, pero al mismo tiempo encantadora. Christopher es un chico de 15 años que sufre un autismo ligero, sus intereses y habilidades en el campo de las matemáticas conviven con los rasgos más característicos de las personas con autismo. Obsesiones, fobias, manías y analfabetismo funcional para resolver todas las actividades que se derivan de la vida cotidiana y que obviamente son necesarias para la convivencia con el mundo del otro: desarrollo de los hábitos personales y sociales, dificultades por comunicar y comunicarse con los otros. Y siempre surge el famoso binomio de la arrogancia de quien esgrime el juicio como lo considerado la verdadera verdad: quien no comunica y no

El narrador de la història és Christopher Boone, un noi de 15 anys que pateix autisme lleuger, i els seus interessos i habilitats en el camp de les matemàtiques conviuen amb els trets més característics de les persones amb autisme. És una història apassionant i complexa, però al mateix temps encisadora.

El narrador de la història és Christopher Boone, un noi de 15 anys que pateix autisme lleuger, i els seus interessos i habilitats en el camp de les matemàtiques conviuen amb els trets més característics de les persones amb autisme. És una història apassionant i complexa, però al mateix temps encisadora.

comprendo..., no sé què diu..., em costa molt establir una relació amb ell..."; són frases que acostumen a repetir-se davant un trastorn autístic i aquest és precisament el problema, és el nostre problema i no la dificultat de l'altre. És la nostra impotència la que possiblement crea la separació entre aquests dos mons.

Haddon, l'autor, amb un humor inusitat i amb una trama d'allò més divertida, crea aquest personatge i s'hi recrea. És, si més no, un personatge peculiar i capaç d'arribar-nos no només pels camins de la creació literària sinó per aquelles dreceres que ens condueixen a les sensacions més emocionals. Fer d'una persona amb autisme un heroi a l'estil de Sherlock Holmes, que emula les peripècies més divertides d'aquest immortal detectiu, és el gran atractiu d'aquest llibre, que algun dia formarà part de la literatura amb majúscules. Tal com diu la solapa de la contraportada del llibre, i a més en paraules d'Oliver Sacks, aquesta peça és "brillant". I jo hi afegixo que és un "diamant brillant d'allò més brillant", i a sobre divertit i rigorós en el seu plantejament més científic. Precisament, l'autor va treballar amb persones que patien discapacitats físiques i mentals. **F**

sabe comunicarse pierde la identidad. "No le comprendo..., no sé qué dice..., me cuesta mucho establecer una relación con él..."; son frases que acostumbran a repetirse ante un trastorno autístico y éste es precisamente el problema, es nuestro problema y no la dificultad del otro. Es nuestra impotencia la que posiblemente crea la separación entre estos dos mundos.

Haddon, el autor, con un humor inusitado y con una trama de lo más divertida, crea este personaje y se recrea con él. Es, cuando menos, un personaje peculiar y capaz de llegar-nos no sólo por los caminos de la creación literaria sino por aquellos atajos que nos conducen a las sensaciones más emocionales. Hacer de una persona con autismo un héroe al estilo de Sherlock Holmes, que emula las peripecias más divertidas de este inmortal detective, es el gran atractivo de este libro, que algún día formará parte de la literatura con mayúsculas. Tal como dice la solapa de la contraportada del libro, y además en palabras de Oliver Sacks, esta pieza es "brillante". Y yo añado que es un "diamante brillante de lo más brillante", y encima divertido y riguroso en su planteamiento más científico. Precisamente, el autor trabajó con personas que sufrían discapacidades físicas y mentales. **F**

Vall de Núria

Si aneu al Ripollès, acosteu-vos fins a Ribes de Freser i agafeu el cremallera que, des de 1931, enllaça aquesta localitat del Pirineu de Girona amb el santuari de la Mare de Déu de Núria.

Si hacéis una escapada a la comarca del Ripollès, id hasta Ribes de Freser para coger el cremallera que, desde 1931, enlaza esta localidad del Pirineo gerundense con el santuario de la Virgen de Núria.

El cremallera que uneix Ribes de Freser, Querallbàs i el santuari.

Viatgers esperant el cremallera a l'estació de Ribes-Erillac.

Imatge del telecabina que puja fins a un dels pics de la vall.

Un altre dels indrets **que** podeu visitar –si voleu un consell, no us hi heu de perdre– és la vall de Núria. La bellesa i l'espectacularitat del paisatge que travessa el cremallera que va de Ribes de Freser a Núria són difícils de descriure, s'han veure, olorar, en fi, viure.

Tot i l'antiguitat d'aquest tren cremallera –va ser inaugurat l'any 1931– no hi ha problemes a l'hora de pujar amb cadira de rodes; hi tenen una rampa que col·loquen quan és necessari. Però si hi aneu en grup, el millor és que aviseu abans. Per saber si el servei funciona bé o és tancat per manteniment o per qualsevol altre motiu, podeu trucar al 972-73 20 20.

Pel que fa al santuari, les instal·lacions que hi ha al seu voltant són totalment accessibles, o sigui que podeu visitar la Mare de Déu de Núria.

Aprofitant que aneu a veure la vall de Núria, feu una volta per Ripoll, ja que us queda al camí. Visiteu-hi el monestir, que és una obra d'art originàriament d'estil romànic barrejat amb el gòtic i el neoclàssic, estils provinents de diverses reformes que va patir l'edifici durant els períodes d'existència de cada un. No oblideu visitar el pont de Calatrava, sobre el riu Freser, obra d'aquest famós arquitecte. Ara Ripoll és un municipi que està bastant ben equipat pel que fa a l'accessibilitat. **F**

Otro de los lugares que podéis visitar –si queréis un consejo, no deberíais perderos– es el valle de Núria. La belleza y la espectacularidad del paisaje que atraviesa el cremallera que va de Ribes de Freser a Núria son difíciles de describir, hay que verlo, olerlo, en fin, vivirlo.

A pesar de la antigüedad de este tren cremallera –fue inaugurado en el año 1931– no hay problemas a la hora de subir con silla de ruedas; tienen una rampa que colocan cuando se da la circunstancia. Pero si vais en grupo, lo mejor es que aviséis antes. Para saber si el servicio funciona bien o está cerrado por mantenimiento o por cualquier otro motivo, podéis llamar al 972-73 20 20.

Con respecto al santuario, las instalaciones que hay a su alrededor son totalmente accesibles, o sea que podéis visitar a la Virgen de Núria.

Aprovechando que vais a ver el valle de Núria, dad una vuelta por Ripoll, ya que os viene de camino. Allí podéis visitar el monasterio, que es una obra de arte originariamente de estilo románico mezclado con el gótico y el neoclásico, provenientes de varias reformas que sufrió el edificio durante los periodos de existencia de estos estilos. No olvidéis visitar el puente de Calatrava, sobre el río Freser, obra de este famoso arquitecto. Ahora Ripoll es un municipio que está bastante bien equipado en cuanto a accesibilidad. **F**

La bellesa i l'espectacularitat del paisatge que podem veure des del cremallera és difícil de descriure. S'ha de veure, olorar. En fi, s'ha de viure.

La belleza y la espectacularidad del paisaje que podemos ver desde el cremallera es difícil de describir. Se tiene que ver, oler. En fin, hay que vivirlo.

Panoràmica del santuari de la Mare de Déu de Núria, situat al municipi de Queraltós (Ripollès), a la província de Girona.

Un ciutadà aconsegueix que el Parlament demani canviar una llei estatal per agilitar els processos d'incapacitació

T David Casals

La Comissió de Peticions ha proposat reformar la Llei d'enjuiciament civil després d'escoltar la demanda del senyor Joan Vendrell, un ciutadà que no ha aconseguit que una jutgessa es desplaci al centre assistencial on resideix el seu fill, un jove que pateix autisme de Kanner, per tramitar-ne el procediment d'incapacitació.

Per canviar la legislació, els diputats de la Comissió han subscrit una proposta unitària per presentar davant la Mesa del Congrés de Diputats una proposició de llei d'addició d'un nou apartat a l'article 759 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjuiciament civil. Aquest article considera que, en els processos d'incapacitació, el tribunal ha d'examinar directament la persona suposadament incapaç, però deixa que sigui el magistrat qui decideixi si es desplaça o no a casa de la persona afectada, independentment de les dificultats de mobilitat que li comporti la malaltia o la invalidesa.

Ara el Parlament demana al legislador estatal que resolgui aquesta llacuna amb un nou apartat que digui que "sempre que les parts sol·licitin i provin, mitjançant l'aportació d'un certificat mèdic oficial, que el presumpte incapaç o els seus parents més propers no estan en condicions físiques o psíquiques per desplaçar-se a les dependències judicials, el metge forense i el jutge magistrat han d'anar al seu domicili a fer l'examen a què es refereix l'apartat anterior".

Joan Vendrell es va adreçar el 6 de febrer al Parlament per denunciar que el procediment d'incapacitació del seu fill, de 29 anys, estava bloquejat perquè la jutgessa que porta el cas es nega a anar al centre on està ingressat. El 29 de maig passat, aquest pare va ser cridat a comparèixer davant la Comissió de Peticions i va explicar i acreditar que el desplaçament del seu fill fins a les dependències judicials podia ser molt perjudicial per a la salut i la seguretat del jove, dels seus pares i fins i tot de les persones que puguin ser a les dependències esmentades.

La proposta de reforma legislativa que fa la Comissió, que la Mesa ja ha admès a tràmit, es defensarà primer davant el Ple, que és l'encarregat d'acordar enviar-la al Congrés de Diputats, atès que es tracta de modificar una llei estatal. Un cop a Madrid, el Ple del Congrés de Diputats ha d'escoltar una representació de parlamentaris catalans abans de votar si la tramita o no.

La Comissió de Peticions, que va crear el nou reglament del Parlament, en vigor des de l'any 2006, "és l'òrgan competent per tramitar les peticions que els ciutadans fan al

Un ciudadano consigue que el Parlamento pida cambiar una ley estatal para agilizar los procesos de incapacidad

T David Casals

La Comisión de Peticiones ha propuesto reformar la Ley de Enjuiciamiento Civil después de escuchar la demanda del señor Joan Vendrell, un ciudadano que no ha conseguido que una jueza se desplace al centro asistencial donde reside su hijo, un joven que sufre autismo de Kanner, para tramitar el procedimiento de incapacidad.

Para cambiar la legislación, los diputados de la Comisión han suscrito una propuesta unitaria para presentar ante la Mesa del Congreso de Diputados una proposición de ley de adición de un nuevo apartado al artículo 759 de la Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil. Este artículo considera que, en los procesos de incapacidad, el tribunal debe examinar directamente a la persona supuestamente incapaz, pero deja que sea el magistrado quien decida si se desplaza o no al domicilio de la persona afectada, independientemente de las dificultades de movilidad que le comporte la enfermedad o la invalidez.

Ara el Parlamento pide al legislador estatal que resuelva esta laguna con un nuevo apartado que indique que "siempre que las partes soliciten y prueben, mediante la aportación de un certificado médico oficial, que el presunto incapaz o sus parientes más próximos no están en condiciones físicas o psíquicas para desplazarse a las dependencias judiciales, el médico forense y el juez magistrado deben acudir a su domicilio a hacer el examen al que se refiere el apartado anterior".

Joan Vendrell se dirigió el 6 de febrero al Parlamento para denunciar que el procedimiento de incapacidad de su hijo, de 29 años, estaba bloqueado porque la jueza que lleva el caso se niega a ir al centro donde está ingresado. El 29 de mayo pasado, este padre fue llamado a comparecer ante la Comisión de Peticiones y explicó y acreditó que el desplazamiento de su hijo hasta las dependencias judiciales podía ser muy perjudicial para la salud y la seguridad del joven, de sus padres e incluso de las personas que puedan estar en dichas dependencias.

La propuesta de reforma legislativa que hace la Comisión, que la Mesa ya ha admitido a trámite, se defenderá primero ante el Pleno, que es el encargado de acordar enviarla al Congreso de Diputados, dado que se trata de modificar una ley estatal. Una vez en Madrid, el Pleno del Congreso de Diputados debe escuchar una representación de parlamentarios catalanes antes de votar si la tramita o no.

La Comisión de Peticiones, que creó el nuevo reglamento del Parlamento, en vigor desde el año 2006, "es el órgano competente para tramitar las peticiones que los ciudada-

La Comissió de Peticions del Parlament de Catalunya proposa reformar la Llei d'enjudiciament civil després d'escoltar la demanda d'un ciutadà per agilitar els processos d'incapacitació.

La Comisión de Peticiones del Parlamento de Cataluña propone reformar la Ley de Enjuiciamiento Civil tras recibir la demanda de un ciudadano que solicitó agilizar los procesos de incapacitación.

Façana exterior del Parlament de Catalunya.
Font: Parlament de Catalunya / Universitat de Barcelona.

Comissió de Peticions del Parlament de Catalunya.

Parlament en l'exercici del dret de petició individual o col·lectiva" i vol ser una eina més per aproximar el Parlament i els ciutadans, que hi podran comparèixer per exposar les seves peticions. Un cop examinades, les podrà remetre a la comissió parlamentària corresponent, als grups, al Govern o als departaments competents, a qualsevol altre òrgan de la Generalitat o d'una altra administració pública, o al Síndic de Greuges. F

nos hacen al Parlamento en el ejercicio del derecho de petición individual o colectiva" y quiere ser una herramienta más para aproximar el Parlamento y los ciudadanos, que podrán comparecer para exponer sus peticiones. Una vez examinadas, podrán ser remitidas a la comisión parlamentaria correspondiente, a los grupos, al Gobierno o a los departamentos competentes, a cualquier otro órgano de la Generalitat o de otra administración pública, o al Síndic de Greuges. F

Sopar commemoratiu del 30è aniversari de l'Associació Esclat (1977-2007)

T David Casals

L'Associació Esclat va celebrar, la nit de divendres 14 de desembre de 2007, el sopar que va servir per posar punt i final a una llarga llista d'esdeveniments que, al llarg dels últims mesos, han servit per celebrar els 30 anys d'història de l'entitat.

Són tres dècades dedicades a la lluita a favor dels drets de les persones amb paràlisi cerebral, defensant la seva atenció i l'ajuda i suport als seus familiars, cercant en tot moment la millora de la seva qualitat de vida. Això és una petita però important contribució per crear una societat més justa i inclusiva, sense barreres per als col·lectius que sofreixen discapacitats físiques i intel·lectuals.

El sopar va tenir el suport de l'Escola Superior d'Hostaleria de Barcelona, que va confeccionar un primer plat per als comensals. Altres empreses van col·laborar amb Esclat perquè el preu del menú fos accessible per a tots els participants. Entre elles, figuren Ferrerol, Marcos, les caves Torres, Ice Natur, el grup Paradís, el Gremi de Flequers, ServiGrup, Cafès Saula, Alessa, Damm o Finques Mil·lenium.

L'acte va tenir la presència dels impulsors de l'Associació, de familiars i de personalitats del món polític, social, de les empreses i dels mitjans de comunicació. Entre ells, hi havia l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu.

Aquest fou l'últim acte de celebració dels 30 anys de vida de l'Associació. Durant els darrers mesos, el programa ha inclòs tot tipus d'esdeveniments, com jornades de portes obertes, seminaris, trobades de famílies, competicions esportives, etc. F

Un sopar al Palau Sant Jordi de Barcelona celebrat el desembre va servir per tancar els actes especials que s'han fet per celebrar els 30 anys d'història de l'entitat.

Una cena en el Palau Sant Jordi de Barcelona que se celebró en desembre sirvió para cerrar los actos especiales que se han hecho para celebrar los 30 años de historia de la entidad.

Cena conmemorativa del 30 aniversario de la Asociación Esclat (1977-2007)

T David Casals

La Asociación Esclat celebró, el pasado viernes 14 de diciembre de 2007 por la noche, la cena que sirvió para poner punto y final al gran número de actos que, a lo largo de los últimos meses, han servido para celebrar los primeros 30 años de historia de la entidad.

Son tres décadas luchando a favor de los derechos de las personas con parálisis cerebral. A favor de su atención y la ayuda y apoyo a sus familias, buscando en todo momento la mejora de su calidad de vida. Ello manifiesta una pequeña pero importante contribución a crear una sociedad más justa y más inclusiva, sin barreras para los colectivos que sufren discapacidades físicas y psíquicas.

La cena contó con la colaboración de la Escuela Superior de Hostelería de Barcelona, que tuvo la gentileza de confeccionar un primer plato para los comensales. Otras empresas colaboraron con Esclat para que el precio del menú fuera accesible para todos los participantes. Entre ellas, Ferrero, Marcos, las cavas Torres, Ice Natur, el grupo Paradís, el Gremi de Flequers, ServiGrup, Cafès Saula, Alessa, la cervecera Damm o Finques Mil·lenium.

El acto contó con la presencia de los impulsores de la Asociación, de familias y de personalidades del mundo político, mediático, de las empresas y de los medios de comunicación. Entre ellos, estaba el alcalde de Barcelona, Jordi Hereu.

Éste fue el último acto que sirvió para celebrar los 30 años de vida de la Asociación. Entre ellos, ha habido jornadas de puertas abiertas, seminarios, encuentros de familias, competiciones deportivas y un largo etcétera. F

Moltes empreses van col·laborar en l'organització d'aquest sopar, amb l'objectiu de fer-lo accessible a totes les persones que van assistir-hi.

Muchas empresas colaboraron en la organización de esta cena, con el propósito de que fuera accesible a todas las personas que asistieron.

L'actuació desinteressada que el cantant i músic Pep Sala va oferir durant l'acte.

El sopar que va posar el punt i final a les celebracions del 30è aniversari de l'Associació.

El sopar va tenir lloc a la sala Barcelona 92 del Palau Sant Jordi.

EQUIPAMENTS DE MOBILIARI ESPECIALITZAT

EQUIPAMENT INTEGRAL DE COL·LECTIVITATS

Residències geriàtriques - Casal per a gent gran - Centres de dia - Centres ocupacionals - Escoles d'adults - Biblioteques - Residències i habitatges per a persones amb disminucions

Fa molts anys que aportem la nostra experiència en aquest tipus de moblament, millorant la qualitat de vida dels seus usuaris

SOL·LICITEU PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

C/ Bonastruc de Porta, 20
17001 GIRONA

Tel. 972 21 48 22
Fax 972 21 42 10

info@lacapsa.net
www.lacapsa.net

Ampliació i reforma
CEIP Joaquim Ruyra - Blanes

Edificació
Residència Feixa Llarga

- Figues i cobertes
- Reparació i reforç d'estructures
- Instal·lacions integrals
- Reforma i acondicionament d'interiors
- Espais urbans
- Edificis castel·lans

Rehabilitació
Celler de Sant Cugat

<http://www.rehacsa.es>

[E-mail: info@rehacsa.es](mailto:info@rehacsa.es)

GRACARE

INSTITUT CATALÀ D'AJUDES TÈCNiques
C/ GALILEU, 261 08028 BARCELONA
TELÈFON 490 26 29 - 490 75 62 - FAX 490 75 71

GRAU SOLER S.
ORTOPEDIA

Buenos Aires, 52 - 08036 BARCELONA
Tels. (93) 439 03 30 - Fax 322 71 52
Hospiat: 7 - Tel. (972) 31 66 17 - 17230 PALAMÓS

AMPLIA GAMA EN EXPOSICIÓ (400 M2 APROX.) DE:

- SILLAS DE RUEDAS AUTOPROPULSABLES. TRANSPORTE. PASEO. CONVENCIONALES Y LIGERAS.
- SILLAS ELÈCTRICAS DIFERENTES MARCAS Y MODELOS.
- SILLAS PARÀLISIS CEREBRAL.
- SISTEMAS Y AYUDAS PARA BAÑO Y ASE-PERSONAL.
- AYUDAS PARA ACTIVIDADES DIARIAS (LECTURA, ESCRITURA, MANUALIDADES, ALIMENTACIÓ, ASEO, ETC.).
- SOMOS ESPECIALISTAS EN SISTEMAS DE SEDESTACIÓ (BUENA POSTURA CORPORAL).

**¡TODA PERSONA PERTENECIENTE A LA ASOCIACIÓ TENDRÁ DERECHO A UN DESCUENTO!
¡PARA UN BUEN SERVICIO DE ATENCIÓ LE RECOMENDAMOS ACUERDE CITA PREVIA!**

PARQUETS

MAESTRE

**Subministrament,
instal·lació i restauració
de tot tipus de PARQUET**

Més de 35 anys d'experiència

Exposició:

Avda. Generalitat 61
08840 Viladecans
Barcelona

Tel: 93-6581083

Fax: 93-6584189

E-mail: jordig2001@yahoo.es

CANTÀBRICO

LA CANTINA CATALANA
Servei exclusiu a grups i col·lectivitats

Tel. 93 350 66 01 - 08002 BARCELONA - Tel. 93 350 66 01

SERVIM A:

- ASOCIACIÓ SAN GUILLERMO
- CENTRES FASIA
- ESCOLA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
- ESCOLA BARCANOVA
- ESCOLA GUIMBARDA
- ASSOCIACIÓ REL
- ESCOLA CARRILET
- CENTRES ESCLAT I ESCLAT 2

**ESPECIALITZATS EN
CENTRES ESCOLARS**

INFRANOR

FLEXIBLE INTEGRATED AUTOMATION

Variadores y servomotores

**Control de movimientos
con rapidez y precisión**

C/ Alfonso XII, 345 08912

Badalona (Barcelona)

Tel: 93 460 16 31

Fax: 93 399 96 08

e-mail: infranor@infranor.es

web: www.infranor.es

Pioneer *sound.vision.soul*

¿Cuántos colores se necesitan para una puesta de sol perfecta?

PDP-437,HDE

Televisor de Plasma de Alta Definición

El nuevo televisor de Plasma "Pure Vision" de Pioneer con tecnología Super Clear Drive puede reproducir más de mil millones de colores, lo que unido a su sorprendente contraste y brillantez otorga una espectacular profundidad a todas y cada una de las imágenes. Además, su revolucionario convertidor de Alta Definición es capaz de transformar imágenes estándar confiriéndoles la máxima calidad. Disponible en 127 ó 109 cm, su diseño elegante y esbelto resulta tan estimulante como sus prestaciones, convirtiéndose en el marco perfecto para disfrutar de películas, juegos e Internet. O sí lo prefiere, visionar con toda nitidez su colección personal de fotografías digitales mediante la función Home Gallery. Experimente en su propia casa el espectáculo del color como nunca antes lo había vivido. Todo lo que ahora necesita es la puesta de sol perfecta.

CENTRO ESPECIAL DE EMPLEO / CENTRE ESPECIAL DE TREBALL

ESCLATEC

DECLARADO DE UTILIDAD PÚBLICA / DESCLARAT D'UTILITAT PÚBLICA

Adaptamos nuestros productos a sus necesidades / Adaptem els nostres productes a les seves necessitats
Departamento I+D+I propio / Departament d'R+D+I propi

www.esclatec.com

Plaça Guinardó 8,
08041 Barcelona
tel. 93 433 40 66
esclatec@suport.org
www.esclatec.com

Nuestros productos en investigación:

- Silla de ruedas electrónica 4x4
- Silla electrónica omnidireccional
- Carrito de la compra motorizado

Els nostres productes en recerca

- Cadira de rodes 4x4
- Cadira de rodes omnidireccional
- Carret de la compra motoritzat